

[Formanden.]

De to følgende Sager paa Dagsordenen kan kun med Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Man gik da til:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Indlæseligheden af Nationalbankens Sedler.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 425).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet Statsministeren.

Derpaa foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ydelse af Brændsel til Aldersrentenydere i Vinteren 1929—30.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4285; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 422).

Sagen sattes til Forhandling.

Bækgaard: Idet jeg tillader mig at henvise til mine Udtalelser ved første Behandling af det Lovforslag, som den højtærede Socialminister henviste til i sin Forelæggelsestale, nemlig Lovforslaget om Brændselydelse med mere til Aldersrentenydere og andre, Udtalelser, hvori jeg gjorde opmærksom paa, at Kommunerne i Forvejen har Adgang til at yde Brændselshjælp, hvis man finder det nødvendigt, af de Midler, der er stillet til fri Raadighed, skal jeg, da vi indenfor det paagældende Udvalg ikke er kommet saa langt i Forhandlingerne, at vi er blevet klar over, hvorvidt der er Trang til Stede, hvorvidt disse Midler er brugt, saa at Kommunerne mangler Midler, henstille, at det foreliggende Lovforslag gaar til Overvejelse og Behandling i det Udvalg, som behandler det førnævnte Lovforslag.

Carl Jensen: Jeg kan fatte mig kort, idet jeg kan henholde mig til de Udtalelser, der er fremsat af den højtærede Socialminister. At henvise dette Lovforslag til Behandling i det Udvalg, der behandler det andet Lovforslag, er ganske overflødig, thi det er jo Meningen, at den Lov, som det foreliggende Forslag tager Sigte paa, skal gælde for Aaret 1929—30. Det var altsaa Meningen, at dette Lovforslag skulde gennemføres allerede i Dag. Det er jo heller ikke noget ukendt, at et Lovforslag lægges paa Tingets Bord, og en Time efter er det vedtaget af begge Ting.

Det foreliggende Lovforslag er fremkommet paa Grundlag af de Forhandlinger, der førtes i Udvalget. Ministeren har haft Indtrykket af, at enkelte Medlemmer af Udvalget var stærkt interesseret i, at man kunde gennemføre Brændselshjælpen til de gamle før Jul. Da den højtærede Socialminister blev bekendt med dette Standpunkt, sagde han: Saa er der vel ikke anden Vej at gaa end at tage det Spørgsmaal ud og faa det afgjort saa hurtigt som muligt ved særligt Lovforslag. Derfor er det, som sagt, ganske overflødig at henvise det foreliggende Lovforslag til Behandling i det samme Udvalg, for dermed er Lovforslaget i Grunden væk. Det gaar jo nemlig ud paa Ydelse af Brændselshjælp til Aldersrentenydere i Vinteren 1929—30, og som bekendt er det Meningen, at der skal holdes Ferie fra i Dag til efter Nytaar, saa naar vi mødes igen, er 1929 sluttet. Hvis man ikke vil noget andet, kunde man lige saa godt forkaste dette Forslag, for at begynde at tærse Langhalm paa det i det samme Udvalg, hvor man netop har Brændselsspørgsmaalet til Behandling, er ganske meningsløst; saa vilde man have to Forslag om det samme Emne. Derfor mener jeg, at Spørgsmaalet om, hvorvidt de gamle skal have Brændsel eller ikke, skal afgøres i Dag. Hvis de ikke skal have Brændsel, hviler Ansvaret for dette paa de Herrer, som har ønsket det. Vi kan ganske roligt gaa ud og sige, at det var ikke os, der misundte de gamle det Brændsel, men det var fra anden Side, man gjorde det.

Jeg skal anbefale særede Medlemmer at stemme for Lovforslaget.

Formanden: Man bør ikke om et Udvalgs Forhandlinger bruge Udtrykket „tærse Langhalm“.

Efter den Foranledning, der er givet, advarer jeg imod, at man kommer for stærkt ind paa Forhandlingerne i det omtalte Udvalg, da Flertallet af Tingets Med-